

РЕШЕНИЕ

№ 7746

гр. София, 18.12.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 28.11.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10566** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Делото е образувано по жалбата на Сдружение „ЗА З. – достъп до правосъдие“, представлявано от членовете на Управителния съвет И. П. и Г. К. против решение № 78/04.06.2018 г. на Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда в частта му, с която е отказан достъп до обществена информация за средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за ФПЧ 10 и отделно за ФПЧ 2.5, където се мери. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, поради неспазване на изискването за форма на административния акт по смисъла на чл. 59 от АПК и нарушение на материалния закон. Конкретно се твърди, че в оспорената част на решението липсва разпоредителна част, както и посочване на правното основание за постановения отказ. Посочва се и непроизнасяне от страна на административния орган по отношение наличието/липсата на надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ. Моли съда да постанови решение, с което да задължи Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда да предостави търсената информация в поисканата форма. Претендира разноски. Подробни съображения излага и в депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът – Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. По същество, счита че постановения отказ е достатъчно мотивиран, а търсената

информация е предварителна, невалидирана и необработена, поради което и не попада в обхвата на информация за околната среда по смисъла на чл. 19, т. 2 на ЗООС. Подробни съображения са изложени и в депозираните по делото писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Административното производство е образувано по заявление на Сдружение „ЗА 3. – достъп до правосъдие“ до директора на РИОСВ С.. С писмо изх. № 3190/22.05.2018 г., на основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ, същото е изпратено по компетентност на Изпълнителната агенция по околна среда. Заявлението е заведено с вх. № 3422/22.05.2018 г. на ИАОС, като с него е заявен достъп до обществена информация конкретизирана в три точки, както следва: 1. Средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ 2.5 (където се мери), азотен оксид (NO), азотен диоксид (NO₂) и/или N., въглероден оксид (CO), серен диоксид (S₂) и сероводород (H₂S ако се измерва); 2. Средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за: температура, посока на вятъра (в числова стойност – градуси, а не буквена), скорост на вятъра, относителна влажност, атмосферно налягане и слънчева радиация и 3. Средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за кадмий, никел, арсен, бензен за тези А., които измерват тези параметри.

Административното производство е приключило с постановяване на решение № 78 от 04.06.2018 г. на Главния секретар на Изпълнителна агенция по околна среда. Със същото е предоставен достъп до част от исканата информация, а именно: предоставени са данни за периода 01.12.2017 г. до 31.03.2018 г. от пунктовете за мониторинг на атмосферния въздух, разположени на територията на РИОСВ-С.. Информацията предоставена за ФПЧ 10 и ФПЧ 2.5 се отнасят до средноденонощните стойности.

По делото е приложена заповед № 79/27.02.2018 г., с която на основание чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ и чл. 5, ал. 2 и т. 22 във връзка с ал. 1 от У. правилник на ИАОС изпълнителният директор на ИАОС е оправомощил главния секретар на Агенцията да взема решения за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по ЗДОИ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. По делото са представени доказателства за съобщаване на оспорения административен акт по електронен път на 04.06.2018 г. Жалбата е заведена с вх. № 3774/18.06.2018 г. на ИАОС, поради следва да се приема, че същата е подадена в законоустановения срок по чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ. При съпоставка с вида и обема на информацията, заявена за достъп, с тази предоставянето, на която е разпоредено с решението на Главния секретар на ИАОС, е видно, че на молителят е предоставен достъп до средноденонощните стойности ФПЧ 10 и ФПЧ 2.5 от пунктовете, в които се мери, вместо заявения достъп до средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ 2.5 (където се мери). В тази си част оспореното решение обективира отказ, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го направи в качеството си на неблагоприятно засегнат от него адресат.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В предварителен порядък за пълнота на проверката по чл. 168 от АПК, следва да се отбележи, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – Главния секретар на ИАОС в качеството му на "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, изрично упълномощен със заповед № 79/27.02.2018 г. на изпълнителния директора на ИАОС, в съответствие с разпоредбата на чл. 28 от ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал.1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална - информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 ЗДОИ/.

В настоящия случай, искането за достъп до информация се отнася до числови данни, както се съхраняват от измервателните станции на територията на РИОСВ С. за периода 01.12.2017 г. до 31.03.2018 г., като в три точки са изброени конкретните данни, за които се търси достъп и това са: средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за конкретни изброени елементи. Така формулирана информацията попада в обхвата на глава втора от ЗООС и изпълва понятието „информация за околната среда“ дадено в нормите на чл. 18 и чл. 19, тот ЗООС. По силата на чл. 26, ал. 1 от специалния ЗООС, за предоставяне на информация за околната среда се прилага процедурата, предвидена в глава Трета „Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация“ от ЗДОИ, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, в решението за предоставяне на информация по чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ се посочва дали се предоставя нарочно обработена информация или друг вид информация.

По силата на чл. 38 от ЗДОИ административният орган е задължен в решението си за отказ за предоставяне на обществена информация да посочи правното и фактическо основание за отказ по този закон, при наличие на изпълнена процедура по глава Трета от закона (чл. 24 и сл.). Нарушаването на така установената в закона форма и съдържание на произнасянето на задължения по закона субект по отправено до него искане за достъп до обществена информация представлява нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК. В настоящия случай, в оспорения административен акт е посочено, че се предоставя достъп до „налична първична информация“, като по отношение на ФПЧ 10 и ФПЧ 2.5 предоставената информация се отнася до средноденонощните стойности от пунктовете за мониторинг на атмосферния въздух. Липсва изрично произнасяне на административния орган по отношение на търсената информация за средночасовите стойности (24 броя за всеки ден) на ФПЧ 10 и ФПЧ 2.5. Не са изложени каквито и да е фактически основания за непредоставяне на тази информация. Не е посочено и коя от императивно изброените в общия закон – ЗДОИ /чл. 37/ и в специалния закон ЗООС /чл. 20/ хипотези на отказ е приложим към настоящия случай. Налице е както пълна липса на мотиви, така и липса на разпоредителна част, в която административният орган ясно и категорично да е формулирал волеизявление за отказ. Това нарушение по същността си представлява самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ,

тъй като от една страна ограничава правото на защита на неговия адресат, а от друга възпрепятства осъществяването на съдебния контрол за законосъобразност. В чл. 20 от специалния ЗООС са изброени специфичните хипотези, при които може да бъде отказан достъп до обществена информация. В случая, административният орган не се е позовал на нито една от тези хипотези, а единствено се е задоволил да посочи, че търсената информация е „налична първична информация“. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи изрично, че съгласно нормата на чл. 18, т. 1 от ЗООС, наличната първична информация е информация за околната среда, поради което и достъпът до нея може да бъде отказан единствено на основанията, посочени в чл. 20 от ЗООС.

На следващо място, настоящият съдебен състав констатира, че по делото не са налични данни административният орган да е извършил преценка за наличието на надделяващият обществен интерес. Преценката за наличието/липсата на надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4, ЗДОИ, поради което и същата е в тежест на административния орган, съобразно принципа за служебното начало и задължението му за изясняване на фактите и обстоятелствата, съобразно текста на чл. 35 от АПК. Видно от съдържанието на решението в оспорената му част, в случая административният орган не е изложил мотиви в тази насока.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е постановено при нарушение на изискването за форма и съдържание на административния акт, при несъобразяване с материалния закон и в противоречие с целта на закона.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ на Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда за предоставяне на достъп до обществена информация за среночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за ФПЧ 10 и отделно за ФПЧ 2.5, където се мери, по заявление за достъп до обществена информация вх. № 3422/22.05.2018 г. на Сдружение „ЗА 3. – достъп до правосъдие“.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА Главния секретар на Изпълнителната агенция по околна среда за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация вх. № 3422/22.05.2018 г. на Сдружение „ЗА 3. – достъп до правосъдие“, в частта му, с която е поискан достъп до среночасовите стойности (24 броя за всеки ден) за ФПЧ 10 и отделно за ФПЧ 2.5, където се мери.

ОСЪЖДА Изпълнителната агенция по околна среда да заплати на Сдружение „ЗА 3. – достъп до правосъдие“, представлявано от представявано от членовете на Управителния съвет И. П. и Г. К. разноски по делото размер на 10 (десет) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: